ז: הורה כהן משיח פרק שני הוריות

אמר רב פפא. כשזן דהוא מופלא והן מופלאים הלכך איצטריך למיתני דכי חטא בפני עצמו אע"ג דהוראה דידהו כי הוראה מעליא אפילו הכי מתכפר בפני עצמו דהוראה דידיה הוי הוראה מעליא אע"ג דהוא מפלא דקא מוכו בחטא איסורא. **כשני מקומות.** משיח במקום אחד ויכ"ד במקום אחר: **כמעמייהו.** בפסוקים המלב ועבודת כוכבים מתרי קראי נפקי: **ומלוקין בקרבנות.** דכ"ד מייתי שעיר: לעבודת כוכבים והוא לא מייתי שעיר: **דהוא שעירה.** לחודיה דכתיב בעבודת כוכבים כפרבנות שלא לך אנשים [1] ואם נפק דאמר יחיד ואחד נשיא נמשמע: **הוא בחלב המכסה את הקרב.** דהוי דבר שאין הלדוקין מודין דהא לא מפרש קרא מאי ניהו דאפיר אמורלאי מליגי בשחיטת חולין נאלו עריפות (דף נ:) מאי ניהו כרם הפנימי וכ"ש חלב שעל גבי הדקים שאין הלדוקין מודין דהא לא כתיב בהדיא. אי נמי דהוהו בחלב שעל הקרב בין בכתיב נפחות מכתיב דכתיב לא כתיב בהדיא והוי דבר שאין הלדוקין מודין: **אע"ג דקרבנן שוה.** דהן בפר והוא בפר: **כיון דמפרי קראי קא אתו.** כדאמרינן לעיל בפרק קמא (דף ג.). ואת המלב [1] וי"ו יתירא להכיל מלב שעל גבי הדקין: **הא מליגין בטעמייהו.** הא תלוקים בפסוקים ומתכפר בפני עצמו: **או דלמא שם חלב אחד הוא.** והוהה עם הלבור הוא ומתכפר עם הלבור: **והן בדם.** כגון בדם המובלע באיברים או בין בדם לנפחות מבזיק והוי דבר שאין הלדוקין מודין: **בפר קרבן אוזיגן.** דכיון דשוין בקרבן הוהה עם הלבור הוא ומתכפר בם הלבור. מיקו: **לפי שינלאה עבודת כוכבים.** מבלל פר הבעלם דבר של לבור ליון בעצמו בהבאת פר ושעיר: **נאמר כאן.** בעבודת כוכבים מעיני והיה אם מעיני העדה [1]: **ונאמר להלן מעיני.** ונעלם דבר מעיני הקהל [2]: **מה להלן כ"ד.** דכתיב ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו ואמרינן לעיל בפ"ק (דף ה.) הוהלה מליגה בכ"ד דכתיב ונעלם דבר מעיני הקהל דהייהו ב"ד ומעשה תליי בקהל דכתיב הקהל ועשו ונעבודת כוכבים לא כתיב אם מעיני העדה נעשתה לשגגה [1] ואי ס"ד ב"ד והא אין מעשה תליי בכ"ד אלא בקהל דהכא כתיב כתיב מעיני העדה נעשתה דהייהו מעשה אלא מה להלן ב"ד דכתיב בפרשת ויקרא אף כאן אין בית דין: **מתני' אין מייבין בקרבן וכו'.** אין

אמר רב פפא כגון שהיו [6] מופלין שניהן סבר אביי למימר חטא בפני עצמו ועשה בפני עצמו היכי דמי דיתבי בשני מקומות וקא מורו בתרי איסורי אמר ליה רבא אמו שני מקומות גורמין אלא אפילו יתבי בחד מקום וכיון דקא מורו בתרי איסורי חטא בפני עצמו הוא: פשיטא הוא בחלב והן בעבודת כוכבים חטא בפני עצמו הוא דהא חלוקין בטעמייהו וחלוקין בקרבנות דהוא בפר והן בפר ושעיר דהא קא מייתו הני שעיר והוא לא מייתי וכל שכן הוא בעבודת כוכבים והן בחלב דחלוקין בקרבנותיהן [1] [לגמרי] דהוא שעירה ואינהו פר אלא הוא בחלב המכסה את הקרב והן בחלב שעל הדקין מהו מי אמרינן אף על גב דקרבנן שוה כיון דמתרי קראי קאתו הא פליגין בטעמייהו או דלמא שם חלב אחד הוא אם תמצא לומר שם חלב אחד הוא הוא בחלב והן בדם מהו מי אמרינן בטעמייהו הא פליגין או דלמא כיון דשוין בקרבן בתר קרבן אזלינן [2] תיקו: שאין בית דין חייבין עד שיורו לבטל מקצת ולקיים מקצת וכו': מנלן דעד שיורו לבטל מקצת ולקיים מקצת כדאמרינן באידך פירקין [3] ונעלם דבר דבר ולא כל הגוף: וכן המשיח: מנלן דכתי' [1] לאשמת העם הרי משיח כצבור: ולא בעבודת כוכבים כו': מנלן דתנו רבנן לפי שיצאה עבודת כוכבים לדון בעצמה יכול יהו חייבין על עקירת מצוה כולה נאמר כאן מעיני ונאמר להלן מעיני מה להלן בב"ד אף כאן נמי בב"ד ומה להלן דבר ולא כל הגוף אף כאן נמי דבר ולא כל הגוף: **מתני' [2]** אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת המעשה [3] וכן המשיח ולא בעבודת כוכבים אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת המעשה: **גמ'** מנלן דתנו רבנן ישנו יכול יהו חייבין על שגגת מעשה ת"ל ישנו ונעלם דבר אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה: וכן המשיח: מנלן דכתיב לאשמת העם הרי משיח כצבור: ולא בעבודת כוכבים אלא על העלם דבר עם שגגת מעשה: מנלן דת"ר לפי שיצאה עבודת כוכבים לדון בעצמה יכול יהו חייבין על שגגת המעשה נאמר כאן מעיני ונאמר להלן מעיני מה להלן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת המעשה אף כאן אין חייבין אלא על העלם דבר עם שגגת המעשה ואילו משיח בעבודת כוכבים לא קתני מתניתין מני רבי היא [3] דתניא משיח בעבודת כוכבים רבי אומר בשגגת מעשה וחכמים אומרים [4] בהעלם דבר ושעיר שבשעירה ושוין שאין מביא אשם תלוי ותסברא בזדונו כרת ובשגגתו חטאת מי קתני אלא תני אלא הא הדין להא ה"נ תנא הא והוא הדין להא מ"מ דרבי אמר קרא [2] וכפר הכהן על הנפש השוגגת בחטאה בשגגה הנפש זה משיח השוגגת זה נשיא בחטאה בשגגה רבי סבר חטא זה בשגגה יהא ורבנן סברי מי שחטאתו בשגגה יצא משיח שאין חטאתו בשגגה אלא בהעלם דבר ושוין שבשעירה כיחיד [5] מנלן דאמר קרא [3] ואם נפש אחת אחד יחיד ואחד נשיא ואחד משיח כולם בכלל נפש אחת הן: ושוין

תוספות

דיתבי בתרי מקומות וקמורו בחד איסורא. פירוש מאי אצטריך בשון אפי' לא שוו נמי דגלתאמן הוהלה דהא דבעינן לעיל מופלא בכ"ד שהיה לכן לגמרי ולא נמדי הכא מאי אצטריך בשון אפי' לא שוו דאיכון דגלתאמן הוהלה שוה ונראה בספרים דנרסי מלגת דרב [5] עפי בשון בתר דמוקי בתרי איסורי: **נאמר כאן מעיני.** פירוש דלעיל בפ"ק משמע בדברי אביי דלא דמיון שאר מלות אלא מעבודת כוכבים והכא משמע דאיפכא [1] ר"ל דאביי נמי הכי נמי לגילוי בי הכא דעיני דעבודת כוכבים לא פשוט לן שהיא ב"ד אלא ה"ל לפעין עיני עיני לגומר הא עיני דעבודת כוכבים לפעין משאר מלות שהיא ב"ד והכל לפעין הכוא מעיני מהאי לענין זה דכי הימי דגני עבודת כוכבים

מעשה תלוי בקהל דמשמע נעשתה ה"נ הא עיני דשאר מלות: דת"ר יבמות יבל יחיו חייבין על שגגת מעשה. פירוש לאמאי אצטריך הא בכבר לעיל מדבר דבר דמקלת דבר בשון הא לא שייך כי אם בהוראה ושוי אין יהיו חייבין על שגגת מעשה לע"ד ב"ד מבילין פר עיניה חטאת וזיבוי מיגבר מה חטאת ב"ד ועוד תניא פ"ק עם פארן לרבנן אפי' ויבו ואפי' כולו דמייתו שעירה אי כשבה ולא פר. וי"ל דאי לא דמשמע דבעינן הבעלם דבר לא הייגו אמרים שב"ד יהיו חייבין אלא לגור דאע"ג דלעיל דרשין דמעשה תלוי בקהל הוהלה אלייה בכ"ד הבתם מיהו לא דרשין הכי מיהו הקישא דדבר ל"ל דמתמלה לרוץ דלילף הוא ומא"כ לומר דבר ולא כל הגוף:

תוספות

מעשה תלוי בקהל דמשמע נעשתה ה"נ הא עיני דשאר מלות: דת"ר יבמות יבל יחיו חייבין על שגגת מעשה. פירוש לאמאי אצטריך הא בכבר לעיל מדבר דבר דמקלת דבר בשון הא לא שייך כי אם בהוראה ושוי אין יהיו חייבין על שגגת מעשה לע"ד ב"ד מבילין פר עיניה חטאת וזיבוי מיגבר מה חטאת ב"ד ועוד תניא פ"ק עם פארן לרבנן אפי' ויבו ואפי' כולו דמייתו שעירה אי כשבה ולא פר. וי"ל דאי לא דמשמע דבעינן הבעלם דבר לא הייגו אמרים שב"ד יהיו חייבין אלא לגור דאע"ג דלעיל דרשין דמעשה תלוי בקהל הוהלה אלייה בכ"ד הבתם מיהו לא דרשין הכי מיהו הקישא דדבר ל"ל דמתמלה לרוץ דלילף הוא ומא"כ לומר דבר ולא כל הגוף:

עין משפט נר מצוה

א מ"י פ"ו מהל' שגגות הלכה ה סמג עשין לרמ ומיין נכ"מ:
ב ב מ"י פ"ב מהל' מ"ב ג ופ"ו הלכה ט:
ג ג מ"י שם פ"ו הל' ו הלכה ב:
ד ד מ"י שם הל' ו:
ה ה ו מ"י שם הל' ג:

רבינו חננאל

פירוש הוראל הנחלקו בדגלים לטעם שאמרנו אילו הקריב אחד והבורו לא איכא זילותא. דתניא (מג"ת פ"כ) שלמה עשה ד' ימים בחנוכת הבית מפני מה עשה משה י"ב בדי לחלוק כבוד לנשיאים. פי' שאם הקריב זה ולא יקריב זה איכא קפידא וקיימא לה קושיא דאי הכי בצרו להו ולילא למימר כהנים עם לעצמן ולעולם קסבר ר' שמעון חטאת השותפין לא אזלא למיתה. מאי הוה עלה פירוש דהא דרב יוסף מי מתוקמא דאי כר' שמעון אי לא. ת"ש דתניא בספרא פרשת נשיא ושתוט אותו ולא תמוריתו ולמטה הוא אומר ושתוט אותה ולא ולדה ולא תמורתה מכאן היה רבי שמעון אומר כו' ר"ש אומר ה' חטאות מתות ולד חטאת ותמורת חטאת וחטאת שמתו בעליה ושתכפרו בעליה ושעבדה שנתה ואי אתה יכול לומר ולד חטאת בצבור. פי' יומות לפי שאין הצבור [פפרישין נקבה וא"א יכול לומר תמורת חטאת בצבור לפי שאין הצבור] מוריין. פי' דתנן בתמורות הצבור והשותפין מקרישין אבל לא מוריין. ואי את יכול לומר ולד חטאת בשותפין בעלים בצבור לפי שאין הצבור מתים פי' כולם הלכך כל אלו השלשה לתנהו בצבור. יכול כפרו בעלים ושעבדה שנתה יהו מתות בצבור אמרת ילמד פתום ממפורש. פי' פתום דצבור א) ממפורש דיחיד. מה ולד חטאת ותמורת חטאת ושמתו בעליה ביחיד דברי' אמורים ולא בצבור אף כיפרו בעלים ושעבדה שנתה ביחיד דברי' אמורים ולא בצבור. הלכך קרבן בצבור. פי' הוא הדין לשותפין נמי דאמרינן אי אתה יכול לומר ולד ולד חטאת בשותפין שאין שותפין מביאין נקבה פי' דכתיב בחטאת יחיד וכפר עליו. ותניא בספרא שתהא כפרה לשמו שלא יכפר על שנים כאחת. ולא תמורת חטאת בשותפין לפי שאין שותפין מוריין הו"נ ילמד פתום ממפורש דבלולו ה' חטאות לר' שמעון בשותפין לא מייתי ולא מהוקמא הא דסת אחד מב"ד פטורין כר"ש דלסבריה חייבין וכמאן דאוקמה כר"פ שלקח סגיא דשמעתא: הדרי' לאקשויי אהא דקתני ר' שמעון ילמד פתום ממפורש וכי דנין אפשר משאי אפשר. פי' היאך נדון כפרו בעליה ושעבדה שנתה דאפשר בהו בצבור מולד חטאת והמורת חטאת וחטאת שמתו בעליה דאי אפשר בהן בצבור. ופריקינן בחד מקום נמיר. פי' כך נמיר ר"ש מפי רבותיו הלכה למשה מסיני כי התטאות המתות אין אחת מהן נוהגת אלא במקום שנוהגות כולן וכיון דאי אפשר באותן דג' לנהוג בצבור (הכי) [הנן] נמי אין נוהגות ובעל כרחך למד פתום ממפורש והתם בחמורה בסוף פרק יש בקרבנות ביחיד אקשינן עלה כי האי גונא וכי דנין אפשר משאי אפשר. אמר ר"ל ד' נתנו והעמידום על ה' פי' אלו הה' חטאות ד' מהן נתנו למיתה וה' נשתכח דינה בימי אבל משה. דגרסינן התם בפרק יש בקרבנות ביחיד א"ר יצחק אף חטאת שנתכפרו בעליה נשתכחה בימי אבל משה והעמידו על ה' למיתה. כלומר ואי הי"ר דהני ד' בצבור נתנו הא א"א אפשר בכולהו. אלא ש"מ ביחיד נתנו ובעל כרחך ילמד פתום ממפורש: אמר כרוך קדמנו באור תנאין י"א אשר אין חולק בי מהן כי הן צורך ההוראה ואותו שחלק בא' והוא ר' יהודה האומר שמתחיילת בב"ד שבט. אין הלכה כמותו אלא כחכמים. עכשיו נבאר החלוקה היטב לאמר כי נחלקו חכמי המשנה ג' מחלוקת בביאת הפר. א) משום ר' מאיר נחלקו בה ב' התנאין. אחד אמר כי ר' מאיר היה סובר כי הקהל הכתוב בפרשה כל קהל שבטי ישראל הוא ולעולם אין בביאין פר עד שיעשו רוב ישראל בשבטים וכמספר הנברים וכשעושין החובה תלויה בפי שההוראה תלויה בו. ד' יביאו פר אחד וכל ישראל פטורין ובעבודת כוכבים פר ושעיר וכל ישראל פטורין ור' שמעון בן אלעזר אומר לא היה ר' מאיר מבקש רוב מספר שבטים ורוב מספר גברים אלא אז הוא אז הוא: ב) ר' יהודה הסובר כי הקהל הכתוב בפרשה שבט הוא. וכך שותתו אם חטא שבט או רובו בהוריית בית דיני אותו שבט מביא פר וב"ד וכל ישראל פטורין אבל חטא בהוריית בית דין הגדול (בארין) [כולן] על אותו חטא ר"ב פרים בארין. אבל אם היה החטא המעיום שבט ליבא אז ובין כך ובין כך ב"ד לעולם פטור. ג) ר' שמעון הסובר כי הקהל שבט הוא אבל אין לו חובת פר כלל ולא לב"ד על ידו אלא בהוריית ב"ד הגדול רבו דינו בהוריית רבו ושעה שבט או רובו על פיהם אותו שבט מביא פר וב"ד מביא על ידו פר כי כשם שעשתחטו בשגגה ישתחטו בשגגה ושאר ישראל פטורין. והוא הדין לב' שבטים או ג' או ד' או ה' או ו' והן רובו או ז' והן

ב) [נמל"ל מופלין]. ג) כ"ס. ד) [נמל"ל ד]. ד) מהבדרין נמי. ה) [ושעירה ביחיד מגלן. נ' רש"ש]. ו) [במדבר טוז]. ז) [ויקרא כ:]. ח) [במדבר טוז]. ט) [ויקרא ד:]. י) [שם]. כ) [ויקרא ד:]. ל) [נ"ל בשתר]. מ) נ"ל הנ שפת.

תורה אור השלם

1. אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליי לחטאת: ויקרא ד ג
2. וכפר הכהן על הנפש השגגת בחטאה בשגגה לפני יי לכפר עליו ונסלח לה: במדבר טו כח
3. ואם נפש אחת תחטא בשגגה והקריבה עז בת שנתה לחטאת: במדבר טו כז

מוסף רש"י

משיח בעבודת כוכבים. הכן תמות בקרבן עבודת כוכבים, דבר אינו בשגגת מעשה. לפיכך לא מעלם מעבר אשר לא לפלר מחיים, מדקתני ויחיו, מחייב בשגגת מעשה בלא העלם דבר, וחכמים פטרים. אף כאן לא תיבי אלא בעבודת כוכבים. (שבועות מא.) ישרין שבשעירה. כיחיד, ולפיכך לרבנן אלא מעשי ליה כאלו יחיד לאחמ"ר בלא העלם דבר, מוליים הן שאין קרבנו בעבודת כוכבים מלגן מעלם דבר יחיד שבמים שעירה, דסתיר נמי קרבן עבודת כוכבים בפרשת שלא לך ואם נפש אחת, אחד יחיד ואחד נשיא ואחד משיח המשמש, ואע"פ שנאמר אמר מלגן הן היחידים כאלו מלגן, שהנשיא מביא שעיר יכר ועלמא ויכון משיח פר ונשקף ויחיד מביא כשבה לא שעירה, בעבודת כוכבים שהן הן. (שם). ישרין בשאין מביא אשם תלוי. אל אשם לא הוצא שבתורה, משום דגני לאשם תלוי כתיב בו שבגנות מעשה דמחיב היא שלא מביא אשם תלוי. (שם).

תוספות הרא"ש

ונעלם דבר דבר ולא כל הגוף. וכן המשיח דכתיב לאשמת העם הרי משיח כצבור. והקשה הרמ"ה ז"ל למה לי הקישא לדאי מליתא הא המשיח נופיה כתיב מאתת מהנה המשמש מאתת ולא כל אחת. ותירץ דהאי מאתת בבי עשיה כתיב ועשה מאתת מהנה. ואגן בהוראה הוא דבעינן למילף שצריך קיום קצת ובטול קצת. ונראה דבלא"ה צריכי מ"מ דמאותת לדרשא אחרינא כדדרשינן מגיה בשבת פרק הבנה (דף קנ) שאם כתב שם משמעון חייב. **יש** שיראא ע"ז לדון בעצמה יכול יהו חייבין על עקירת מצוה כולה נאמר כאן כו' מה להלן ב"ד אף כאן כו'. מה להלן דבר ולא כל הגוף כו'. הקשה הרמ"ה ז"ל מה צריך ללמוד ע"ז משאר מצות דאיירי בב"ד. דמהיכי ידעי בשאר מצות דאיירי בב"ד אלא מדכתיב מעיני הקהל דמשמע ב"ד דמסו שאדם הילך אחר מאור עיניו כך כל הקהל הולכין לאור הוראתו של ב"ד. ובעבודה כוכבים כתיב מעיני העדה דמשמע בית דין. דתיקן משום דבעבודת כוכבים כתיב מעיני העדה. ועדה משמע כבל דוכתא ב"ד כדכתיב ושסנו העדה והצילו העדה. הלכך אי לאו דגלתאמן הוהלה מדסיגין מעיני העדה מעשה תלוי בקהל דמשמע נעשתה ה"נ הא עיני דשאר מלות: דת"ר יבמות יבל יחיו חייבין על שגגת מעשה. פירוש לאמאי אצטריך הא בכבר לעיל מדבר דבר דמקלת דבר בשון הא לא שייך כי אם בהוראה ושוי אין יהיו חייבין על שגגת מעשה לע"ד ב"ד מבילין פר עיניה חטאת וזיבוי מיגבר מה חטאת ב"ד ועוד תניא פ"ק עם פארן לרבנן אפי' ויבו ואפי' כולו דמייתו שעירה אי כשבה ולא פר. וי"ל דאי לא דמשמע דבעינן הבעלם דבר לא הייגו אמרים שב"ד יהיו חייבין אלא לגור דאע"ג דלעיל דרשין דמעשה תלוי בקהל הוהלה אלייה בכ"ד הבתם מיהו לא דרשין הכי מיהו הקישא דדבר ל"ל דמתמלה לרוץ דלילף הוא ומא"כ לומר דבר ולא כל הגוף:

מוטלא שבב"ד שהוא עינם של שאר סנהדרין שאם [הוה] (הוה) לבדו בלא האחרים ועשו הצבור על פי חייבין. הלכך צריך ללמוד משאר מצות דכתיב בהו מעיני הקהל ובולא סנהדרין הם עיני. תראה שבתנם דתק דהא (בשאר) מצות דדעינן דאיירי בהוראת סנהדרין לאו ממשמעותא נפקא אלא משום דכתיב בהו הקהל ועל מעיני דשמעם שנעלם מהם דבר ועל ידי כך עשו שגגה בדדרשי באידך דרייתא ת"ר ישנו יכול יהו חייבין על שגגת (שעשו) [מעשה] ת"ל ישנו ונעלם הלכך דרשו ונעלם מעיני היינו בית דין שנעלמה מהם הוראה הקהל ועשו שההא הוראה בב"ד ומעשה הקהל. אבל גבי עבודת כוכבים דלא כתיב ונעלם אלא והיה אם מעיני העדה נעשתה לשגגה. לא משמע דאיירי בב"ד כלל אלא בשגגת מעשה דעדה: **ולא** בעבודת כוכבים כר' דת"ר לפי שיצאת כו'. הקשה הרמ"ה ז"ל למה לי לסילף עבודה כוכבים משאר מצות לענין הנעלם דבר ושגגת המעשה. והא בעבודת כוכבים גופא כתיב נעשתה לשגגה וכתיב כי לכל העם בשגגה. ודרשו מגייהו לעיל בפ"ק (דף ה.) דמעשה תלוי בב"ד. אלמא לא מחייבי קהל בלא הוראת ב"ד. ותירץ דסוגיא דלעיל אליבא דר"מ ור"ש דלא מייתר להו קהלי לפרדש מעשה תלויה בקהל והוראה בב"ד אבל לר' יהודה דדרש ליה מקהל יתירא ליה דלא דרשא נעשתה לשגגה ובריתא דהכא ר"י דסתם ספרא ר' יהודה: **ואילו** משיח בעבודת כוכבים לא קתני. דלא קתני בעבודת כוכבים וכן המשיח אלמא דמשיח בעבודת כוכבים מחייב בשגגת מעשה גרידתא. וליכא למימר הא דקתני דלא בעבודת כוכבים אצבור ומשיח דאייתי בהו מקמי הכי דא"כ הי"ל למשקרי לומשיח עד לבסוף ולתני אין חייבין כו' ולא בעבודת כוכבים כר' והדר לתני וכן המשיח. והשתא דשבקי' עבודת כוכבים לבסוף ומשמע דמשיח בעבודת כוכבים לא מבעיא העלם דבר: **אלא** תנא הא דה"ה לתך. פי' תנא (כר') [עבודת כוכבים] נמי ב"ד דה"ה לגבי משיח. דמשיח (כר') [כ"ר] אף לענין (כר') [עבודת כוכבים]: **וכפר הכהן** על הנפש השוגגת. הנפש זה נשיא השוגגת זה משיח. קרא יתירא קדיש שלא תאמר הואיל ויצא נשיא ומשיח מכלל יחיד בשאר מצות. אף בעבודת כוכבים כן. קמ"ל דבכלל יחיד נינהו. ודבגן האי בחטאה בשגגה בשאר מצות דמביא כפרה גם בעבודת כוכבים בשגגת מעשה. יצא משיח שאין חטאו בשגגה גרידתא בשאר מצות אלא צריך הע"ר. שאינו מביא כפרה גם בעבודת כוכבים בשגגת מעשה: ושוין שבשעירה כיחיד. דכתיב ואם נפש אחת חטאה בשגגה אחד יחיד ואחד נשיא ואחד משיח וכתיב הכא הקריבה עז בת שנתה. ואע"ג בהוראה קרא נופיה כתיב חטאה בשגגה דמשמע בשני'ם גרידתא. לא אמרי' דמשיח מייתי דמבחטאה בשגגה מעמעי' משיח לגמרי. ואם נפש אחי לרבריי [נשיא]. דא"כ לא לכתוב על הנפש השוגגת אלא הכי לכתוב וכפר עליו הכהן בחטאה (אלא) בשגגה [אלא] כתיב השוגגת לרבות משיח לאשמעינן דלא כמעטינן בכחטאה בשגגה אלא שאינו מביא בשגגה גרידתא אבל בהע"ר עם שגגת מעשה מביא שעירה. ואגב דכתיב השוגגת כתיב נמי הנפש דלרבות נשיא לא אצטריך:

ז) ר"ל הכי דמסקנת גנבות. דיפוד ר"ל הכי דלא מסקנת מלגת ביחיד.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com